

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף קי"ב ע"א

פרשת בהר · פרשת בחקותי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דָא, לְמִיּהוּי עֶבֶד לְמַפְלַח פּוֹלְחָנִיָּה דְמֵאֲרִיָּה, אִיהוּ סָלִיק וְאִתְעַטֵּר לְמִיּהוּי בְּדִרְגָא דָא, וְאֶקְרִי אוּף הָכִי אָדוֹן, דְּהָא אִיהוּ בְּרִיךְ בְּכָל אֵינּוֹן פּוֹלְחָנִין, לְהָאֵי עֲלָמָא, וְקַיִים לִיָּה. וְעַל דָא אֶקְרִי אָדוֹן. (ס' א' אדוני הארץ).

תרגום לעברית

עֶבֶד, לַעֲבֹד בְּכָל מִינֵי עֲבוּדָה, בְּתַפְלָה שְׁנִקְרָאת עֲבוּדָה, כְּמוֹ אוֹתוֹ עֶבֶד שֶׁהוּא סוֹד עֲלִיּוֹן, שֶׁלֹא שׁוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים תָּמִיד, וּמִשְׁבֵּחַ וּמִנְגֵּן תָּמִיד. וְהֵרִי נִתְבָּאֵר בְּעֲבוּדוֹת אַחֲרוֹת, שֶׁכָּל הָעֲבוּדוֹת וְדִבְרֵי הָעוֹלָמוֹת, כֻּלָּם הוּא עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד. וּמִשׁוֹם זֶה נִקְרָא אָדוֹן, מִשׁוֹם שֶׁהוּא עֶבֶד לַעֲבֹד, נִקְרָא אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ. בֶּן אָדָם שֶׁמִּתְעַטֵּר בִּפְסוּד הָזֶה, לְהִיּוֹת עֶבֶד לַעֲבֹד עֲבוּדַת רַבּוֹ, הוּא עוֹלָה וּמִתְעַטֵּר לְהִיּוֹת בְּדִרְגָּה הַזֹּאת, וְנִקְרָא אֵף כָּאֵן אָדוֹן, שֶׁהֵרִי הוּא מְבָרֵךְ בְּכָל הָעֲבוּדוֹת הָאֵלֶּה אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וּמַעֲמִידוֹ, וְעַל זֶה נִקְרָא אָדוֹן. (אדוני הארץ).

זכאָה חולקיה דהאי בן, דזכי לאשתדל למנדע בגנזי דאבוי, ובכל רזין דביתיה, ככרא
 יחידאי דאשליטיה אבוי בכל גנזוי, ודא איהו יקרא, דשליט על כלא מאן דישתדל
 באורייתא, למנדע ליה לקודשא בריה הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא
 בריה הוא, כל חילי שמיא, לית מאן דימחי בידיה, בכל שעתא דאצטריה למיעל לגבי
 אבוי. זכאָה חולקיה בעלמין כלהו. ובגין דא, כד אשתדל למנדע ליה בארץ פרט, ברזא
 דחכמתא, כדין אקרי בן.

תרגום לעברית

אשרי חלקו של הבן הזה, שזוכה להשתדל לדעת בגנזי אביו ובכל סודות ביתו, כמו בן
 יחיד ששליטו אביו בכל גנזיו, וזהו הכבוד, ששולט על הכל מי שמשתדל בתורה
 לדעת את הקדוש ברוך הוא. ובאותם הגנזים שלו נקרא בן לקדוש ברוך הוא, בכל
 כחות השמים אין מי שימחה בידו, בכל שעה שמצטרף להכנס אל אביו. אשרי חלקו
 בכל העולמות. ומשום זה, כשמשתדל להכירו בדרך פרט, בסוד החכמה, אז נקרא בן.

טקסט הזוהר

בפולחנא דבר נש פלח ליה לקודשא בריה הוא, אית פולחנא, דאצטריה בר נש
 לאתפללא בתרווייהו, למחוי עבד ובן, לאתעטרא ביה בקודשא בריה הוא. ומה איהו.
 דא פולחנא דצלותא, דאצטריה למחוי בה עבד ובן, לאתפללא בדרגין עלאין אלין.
 למפלח ולאתקנא צלותא ברזא דעבד, למפלח פולחנא דתקונא דעלמין. ולאתדבקא
 רעותיה ברזין דחכמתא, לאתדבקא במאריה בגניזין עלאין כדקא חזי.

תרגום לעברית

בעבודה שפן אדם עובד לקדוש ברוך הוא יש עבודה שצריך אדם להכלל בשניהם,
 להיות עבד ובן, להתעטר בקדוש ברוך הוא. ומהו? זו עבודת התפלה, שצריך להיות
 בה עבד ובן, להכלל בדרגות העליונות הללו. לעבד ולהתקין תפלה בסוד של עבד,

לעבד את העבודה של תקון העולמות, ולהדביק רצונו בסודות החכמה, להתדבק ברבו בגנוים עליונים כראוי.

טקסט הזהר

בן אתדבק תדיר באבוי בלא פרוּדא כלל, לית מאן דימחי בידיה. עבד, עבד פולחנא דמאריה, ואתקין תקוני עלמא. מאן דהוי תרווייהו בכללא חדא, בחבורא חדא, דא איהו בר נש דאתקין רזא דכל מהימנותא בכללא חדא, בלא פרוּדא כלל, ומחבר בלא כחדא. דא איהו בר נש, דקודשא בריך הוא אכריז עלוי בכל אלין חילין ומשרין דכל עלמין, ובכל אינון רקיעין, אזדהו בפלגיא מהימנא דבי מלכא, דכל גנוי דמאריה בידיה. זכא איהו בהאי עלמא, וזכא איהו בעלמא דאתי.

תרגום לעברית

בן נדבק תמיד באביו ללא פרוד כלל, אין מי שימחה בידו. העבד עושה עבודת רבו ומתקין תקוני העולם. מי שיהיה שניהם בכלל אחד, בחבור אחד, זהו אדם שמתקין את סוד כל האמונה בכלל אחד, ללא פרוד כלל, ומחבר את הכל כאחד. זהו בן אדם שהקדוש ברוך הוא מכריז עליו בכל אותם חילות ומחנות של כל העולמות ובכל אותם הרקיעים: הזהרו בפלוני נאמן בית המלך, שכל גנוי רבו בידו. אשריו בעולם הזה, ואשריו בעולם הבא.

טקסט הזהר

מההוא יומא ולהלאה, אשתמודע בר נש, ואתרשים בעלמין כלהו. בשעתא דאצטריך כל חילין ומשרין כלהו אזדהו למטהו גביה, וקודשא בריך הוא לא בעי אלא איהו בלחודוי. וקלא אתער, יאות הוא ליחיד למטהו גביה דיחיד, ולא תעסקא יחיד ביחיד.

מאותו יום והלאה נודע האדם ונרשם בכל העולמות. בשעה שצריה, כל החילות והמחנות, כלם מזהירים להיות אצלו, והקדוש ברוך הוא לא רוצה אלא אותו בלבדו. וקול מתעורר: ראוי הוא ליחיד להיות אצל היחיד ולהתעסק יחיד ביחיד.

טקסט הזהיר

ורזא דתריין דרגין אלין, אשכחנא בחד קרא, דכתיב, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ויאמר לי עבדי אתה, הא עבד. ישראל הא בן. דכד אינון כללא חדא, כדין כתיב אשר בך אתפאר.

תרגום לעברית

והסוד של שתי הדרגות האלו מצאנו בפסוק אחד, שכתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר. ויאמר לי עבדי אתה - הרי עבד. ישראל - הרי בן. שפאשר הם כלל אחד, אז כתוב אשר בך אתפאר.

טקסט הזהיר

ברוך יי' לעולם אמן ואמן מלוד יי' לעולם אמן ואמן. (שמות קל"ד ע"ב פקודא ללמוד תורה)

תרגום לעברית

ברוך ה' לעולם אמן ואמן. מלוד ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת בחקותי

(ויקרא כ' ו') אם בַּחֲקוֹתַי תֵּלְכוּ וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (מיכה ו') עַמִּי זָכַר נָא מֶה יַעַץ בָּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר וְגו'. עַמִּי זָכַר נָא, זִכְאָה חוּלְקָא דְעַמָּא דָא, דְמֵאֲרִיהוֹן אוֹכַח לוֹן הָכִי. עַמִּי זָכַר נָא, אָף עַל גַּב דְּאֵתוֹן סְטָאן מֵאוֹרְחִי, עַמִּי אֵתוֹן, דְּלֹא בְעִינָא לְמַעַבְדַּ לְכוּ כְּעוֹבְדֵיכוּ.

תרגום לעברית

אם בַּחֲקוֹתַי תֵּלְכוּ וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (מיכה ו') עַמִּי זָכַר נָא מֶה יַעַץ בָּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אוֹתוֹ בְּלָעַם בֶּן בְּעוֹר וְגו'. עַמִּי זָכַר נָא, אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל הָעַם הַזֶּה שָׂרְבוֹנָם מוֹכִיחַ אוֹתָם כֹּה. עַמִּי זָכַר נָא, אָף עַל גַּב שְׂאֵתָם סוֹטִים מִדְּרָכִי - עַמִּי אֵתָם, שְׂאִינִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת לָכֶם כְּמַעֲשֵׂיכֶם.

טקסט הזוהר

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, זִכְאָה חוּלְקָא דְעַמָּא, דְמֵאֲרִיֵּהוּ אָמַר לוֹן, (מיכה ו') עַמִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאִיתִיךָ עֲנֵה בִי. מֶה יַעַץ בָּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב. בְּכַמָּה מְלִין וְעוֹבְדִין אָמַר לְשִׁיזְאָה לְכוּ מַעֲלָמָא, וְכַמָּה חֲרָשִׁין אֲתַעַר לְקַבְלֵיכוּ.

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל הָעַם שָׂרְבוֹנָם אוֹמַר לָהֶם: עַמִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאִיתִיךָ עֲנֵה בִי. מֶה יַעַץ בָּלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב. בְּכַמָּה דְּבָרִים וּמַעֲשִׂים אָמַר לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם מִהָעוֹלָם, וְכַמָּה כְּשָׁפִים עוֹרֵר כְּנַגְדְכֶם.

אמר רבי יוסי, אמר לון קודשא בריך הוא לישראל, זכור נא. ווי דאנן צווחין בכל יומא, וגענין ובכינן, (איכה ה) זכור יי' מה היה לנו. (תהלים קלז) זכור יי' לבני אדם, ולא בעי לאשגחא עלנא, הוא אמר לן בבכו זכור נא, אין נא אלא לשון בעותא, ואנן לא אשגחנא ביה, כגוונא דא אנן צווחין, זכור יי' מה היה לנו, זכור יי' לבני אדם, (תהלים עד) זכור עדתה קנית קדם, (תהלים קו) זכרני יי' ברצון עמך, ולא בעי לאשגחא עלן.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: זכר נא. אוי שאנו צווחים בכל יום, וגועים ובוכים, (איכה ה) זכר ה' מה היה לנו, (תהלים קלז) זכר ה' לבני אדם, ולא רוצה להשגיח עלינו, הוא אמר לנו: בבקשה זכר נא. אין נא אלא לשון בקשה, ואנו לא השגחנו בו. כמו כן אנו צווחים: זכר ה' מה היה לנו, זכר ה' לבני אדם, (שם עד) זכר עדתה קנית קדם, (שם קו) זכרני ה' ברצון עמך, ולא רוצה להשגיח עלינו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"ב ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

רבי יהודה אמר, ודאי קודשא בריך הוא אשגח עלן תדיר, ודכיר לן, אי לא דאיהו אשגח בהו בישראל, ודכיר לון, לא יקומון חד יומא בגלותא, הדא הוא דכתיב, (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'.

תרגום לעברית

רבי יהודה אמר, ודאי שהקדוש ברוך הוא משגיח עלינו תמיד וזוכר אותנו, שאם הוא לא ישגיח על ישראל וזוכר אותם, לא יעמדו יום אחד בגלות. זהו שכתוב (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. הקדוש ברוך הוא אינו עושה לנו כמעשינו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

